

“MÖHTƏŞƏM ZƏFƏRİN NİŞANƏSİ” ULU NAXÇIVANIMDA

“Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı 5-ci kitabıma Naxçıvan Dövlət Universitetində keçirilən təqdimata, ümumilikdə Naxçıvana ikinci səfərim barədə təəssüratlarım.

(Əvvəli ötən sayımızda)

Çıxışımı bitirdikdən sonra kitabda adlarını çəkdiyim, haqqında şeir, məqalə yazdığım və Vikipediya səhifəsi açdığım, Naxçıvandan olan şəhidlərin ailələrinə kitabımı hədiyyə etdim. Onlarla xatirə fotosəkləri çəkirdik. Tədbir iştirakçılarının marağını özərləndirən alaraq digər 5 kitabımın nüsxələrini də özümə gətirmişdik. Kitablarıma dərin həvəs bəsləyən qiymətli oxucular o qədər çoxaldı ki, Naxçıvandan qayıdanda bütün nüsxələrin oxucular tərəfindən imzalı-imzasız əldə edildiyini gördük. Buhal məni çox sevindirdi. Naxçıvanımdan və naxçıvanlılardan gördüyüm diqqət və rəğbət məni çox fərəhləndirirdi. Tədbirdə ən təsirli məqam isə Şərur rayonunun Danyeri kəndindən olan şəhid leytenant Elşən Məmmədovun atası Əziz əminin kövrələrək kitabı öpüb alınma qoyması idi. Həmin mənzərə sanki 3 il əvvəl canını vətəninə sevə-sevə fəda etmiş Elşənini zəfərdən sonra qayıdarkən öpüb bağrına basan bir ata mənzərəsini göz önünə gətirirdi.

Tədbir bitdikdən sonra Əbülfət əmi böyük bir əmi şəfqəti və qayğısıyla məni və ailəmi öz evinə - Culfa rayonunun Kırna kəndinə dəvət edirdi. Biz onunla uzun-uzadı bu fikri müzakirə etdik. Dəvətini məmnuniyyətlə qəbul etmək istədiyimizi, lakin onlara əziyyət vermək istəmədiyimizi və vaxtımızın da məhdud olmasını bildirərək üzrxahlıq etdik. Səmimi dəvətinə görə Əbülfət əmiyə bir daha təşəkkürümüzü bildirdik və xoş duyğularla görüşüb ayrıldıq.

Tədbir bitmişdi, lakin Naxçıvana səfərim bitməmişdi. Obyektiv səbəbdən (bilet almaq çətin olduğundan) busəfərimin qısa olacağını bilmişdim sə də Bakıya qayıtmazdan qabaq Naxçıvanımın bir sıra yerlərini görmək, görmək, ziyarət etməki istəyirdim.

Nahardan sonra yenə də ilk olaraq Ulu Öndərimizin bir sıra tarixi əşyalarının eksponat kimi qorunub saxlanıldığı Heydər Əliyev Muzeyində oldum. 5 ildən sonra bu muzeyi yenə də ziyarət edirdim. Lakin eksponatlar, rəsmlər, xalçalar mənə o qədər tanış idi ki... Elə bildim ki, muzeyi hər gün ziyarət edirəm. Muzeyin qapılarını açar-açmaz bizi Heydər Əliyev Muzeyinin direktoru, Əməkdar mədəniyyət işçisi Ramil Orucəliyev qarşıladı. Aradan 5 il keçməsinə rəğmən o, məni dərhal tanıdı. Mən ona yeni kitablarımdan və uğurlarımdan söz açdım. O, əvvəl olduğu kimi bu dəfə də Ulu Öndərimiz barədə bir sıra gözəl sözlər və kəlamlar söylədi. Məni illər sonra bir də gördüyümdən sevindiğini bildirdi və bu xoş ziyarətin xatirəsi olaraq mənə Ulu Öndərimizin rəsminin əks olunduğu qalstuklu hədiyyə etdi. Mən də ona muzeyə olan 5 il əvvəlki ziyarətimdən yazdığım məqaləmin də yer aldığı “Ulu Naxçıvanım” adlı kitabımı hədiyyə etdim. Ramil müəllimin bu xoş sözlərindən və diləklərindən böyük məmnunluq və fərəh duydu. Muzeydən çıxmazdan əvvəl xatirə dəftərində ürək sözlərini qeyd etdim. Muzeydən çıxdıqdan sonra isə Ulu Öndərimizin özü kimi əzəmətli abidəsi qarşısında Ali Baş Komandanımız İlham Əliyevin Şuşanın azad edildiyi gün Fəxri Xiyabanda Ulu Öndərimizin məzarını ziyarət etməsindən ilhamlanaraq qələmə aldığım “Ata, ruhun şad oldu!” adlı şeirimini söylədim.

Biz oradan Naxçıvan Xatirə Muzeyinə getdik. Xatirə Muzeyi Naxçıvandan olan şəhidlərin xatirəsini əbədiləşdirmək və daim xatırlamaq, xatırlatmaq üçün inşa edilmiş çox gözəl bir muzeydir. Burada 1990-cı ildən bəri vətən yolunda canını fəda etmiş şəhidlərimizin fotosəkilləri, haqqında olan məlumatlar qorunur, eyni zamanda onların bir neçəsinin gündəlik həyatda və ya döyüş meydanında istifadə etdikləri əşyalarda eksponat kimi sərgilənir. Mən Xatirə Muzeyinin direktoru Aytən Qasımova ilə görüşdüm, muzeydə saxlanılması üçün “Ulu Naxçıvanım”, “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” və “Zəfəri nurlandıran Nurlan” adlı kitabları təqdim etdim. O, mənim muzeyə gəlişimdən çox şad olduğunu bildirdi, muzey rəhbərliyi adından mənə təşəkkür etdi. Mən də ona xoş münasibətə görə təşəkkürümü bildirdim. Növbəti dayanacağımız isə “Naxçıvanqala” Tarix-Memarlıq Muzey Kompleksi oldu. Bu

rada da bizi muzeyin rəhbəri çox hörmətli Rəhim Rəhimov qarşıladı. Orada da mən özümü təqdim etmədən Rəhim müəllim məni tanıdı. Halbuki görüşümüzdən 5 il keçmişdi və həmin vaxt mən 10 yaşında idim, məndən sonra bu muzeyə saysız-hesabsız turistlər gəlmişdi. Rəhim müəllim ona keçən görüşümüzə təqdim etdiyim kitabları məmnuniyyətlə oxuduğunu bildirdi. O, bizi çox gülürüz, istiqanlı və son dərəcə səmimi bir şəkildə qarşıladı. Mən ona “Naxçıvanqala” səfərim haqqında da yazdığım “Ulu Naxçıvanım” kitabımı hədiyyə etdim. Birlikdə xatirə fotosəkləri çəkirdik.

Son olaraq Naxçıvana qayıdışımın gedişində nəzərdə tutduğum və arzuladığım bir şəkildə görkəmli ziyalımız və alimimiz, AMEA-nın Naxçıvan bölməsinin sədri, akademik çox hörmətli İsmayıl Hacıyevlə görüşmək və ona kitabımı təqdim etmək üçün AMEA-nın Naxçıvan bölməsinə doğru yollandıq. Əslində İsmayıl müəllim kitab təqdimatında iştirak edəcəkdə, sadəcə olaraq həmin vaxtda İsmayıl müəllim onlayn qaydada iclasa qoşulacağından tədbirdə iştirak edə bilməyəcəyini təəssüfləndi və tədbirdən sonra hökmən görüşməyimizi tapşırırdı. Hörmətli İsmayıl müəllim də “Ulu Naxçıvanım” adlı kitabıma 2020-ci il tarixində Lider TV-nin “Çıxış yolu” verilişində keçirilən təqdimata videogörüntü vasitəsilə bağlanmış, mənimlə və kitabımla bağlı gözəl sözlər söyləmiş, çox dərin mənalı fikirlər bildirmişdir. Onu da qeyd edirəm ki, “Ulu Naxçıvanım” adlı kitabımda İsmayıl müəllimlə həsr etdiyim “Naxçıvanın tarixini İsmayıl Hacıyevdən soruşun” adlı məqaləm yer almışdır. Naxçıvana illər sonra qayıtdığım zaman bu görkəmli alim, səmimi, sadə, mehriban, qayğıkeş insanla mütləq görüşməliydim, İsmayıl müəllimlə görüşməmək mənim üçün böyük qəbahət olardı.

Ona görə də birbaşa İsmayıl müəllimin iş yerinə getdik. Gərgin, məsuliyyətli iş gününün sonu olmasına

baxmayaraq İsmayıl müəllim bizi heç gözlətmədi, çox səmimi və mehriban bir şəkildə qarşıladı. Onunla bir yerdə oturdum. Nəcib bir şəxsiyyət olduğu kimi qonaqpərvərliyindən də qalmayan İsmayıl müəllimin çayını içmək bizə nəşib oldu. İsmayıl müəllimlə çox gözəl və unudulmaz bir söhbətimiz oldu. Ona Naxçıvana səfərimlə bağlı danışdım. “Ulu Naxçıvanım” kitabıma keçirilən təqdimatda videogörüntü vasitəsilə bildirdiyi dəyərli, ruhlandırıcı, ilhamverici fikirlərini bir daha həminin yaddaşına salaraq İsmayıl müəllimə dərin minnətdarlığımı bildirdim. İsmayıl müəllim çox təvazökarlıqla təşəkkürümü qəbul etdi. Naxçıvanda keçirdiyim ən unudulmaz dəqiqələrdən biri də heç şübhəsiz, bu dəqiqələr idi. Mən İsmayıl müəllimə sayca 6-cı “Zəfəri nurlandıran Nurlan” adlı kitabımı təqdim etdim. O da mənə son illərdə yazdığı və özü haqqında çap olunmuş 5 kitabı - “Behbud ağa Şahtaxtinski”, “İsmayıl Hacıyev. Biblioqrafiya”, “Culfa rayonunun tarixi”, “Naxçıvan tarixinə dair qaynaqlar” və “Heydər Əliyev siyasəti: tarix və müasirlik” kitablarını hədiyyə etdi. Sevincimin həddi-hüdudu yox idi. Böyük alimimiz tərəfindən mənə verilən dəyər və qiymət məni həddən ziyadə qürurlandırdı. İsmayıl müəllimə dərin minnətdarlığımızı bildirdik və çox xoş, unudulmaz duyğularla AMEA-nın Naxçıvan bölməsindən ayrıldıq. İsmayıl müəllim bizi binanın həyətinə kimi yola saldı. Allah vətənimizin belə gözəl xüsusiyyətlərini özündə cəm edən ziyalılarını həmişə var eləsin! Amin!

Naxçıvandan qayıtmalı olacağımız vaxta sayılı

saatlar qalmışdı. Əvvəl də qeyd etdiyim kimi tədbirə atamın tələbə yoldaşı çox dəyərli Ələddin əmi də iştirakçı qismində qatılmışdı. Ağır iş qrafiki və az olan vaxtına rəğmən dəvətimizi qəbul edib gəldiyinə görə ona çox minnətdarıq. “Naxçıvanqala” muzeyini ziyarət etdiyimiz vaxt Ələddin əmi işlərinin olmasına rəğmən gəlib bizimlə maraqlandı. Atamın ısrarına baxmayaraq o, Rəhim müəllimlə və İsmayıl müəllimlə görüşəndə bizimlə idi. İsmayıl müəllimlə görüşdükdən sonra daha dayanmalı dayanacağımız qalmamışdı. Artıq qayıtmağa saatlar qalmışdı və özümüz də bir qədər yorğun idik. Ələddin əmi tədbir qurtarandan bu vaxta qədər son dərəcə səmimiliklə bizi öz evinə dəvət edirdi. Biz isə ona əziyyət olmasın deyə və vaxtımızın da azlığını səbəb kimi bildirərək onun təklifini geri çevirməyə məcbur oluruq. Lakin Ələddin əminin ısrarla dediyi bir təklifini geri çevirə bilmədik. Belə ki, 5 il əvvəl Naxçıvandan qayıtmazdan əvvəl ziyarət etdiyim axırıncı dayanacaq olan və barəsində “Ulu Naxçıvanım” kitabımda “Axırıncı dayanacaq” məqaləsi yazdığım Batabat gölünə doğru səfərə başladım.

Ələddin əminin şəxsi avtomasını və özünün bələdçiliyi ilə Naxçıvan şəhərindən Batabat istiqamətində yola düşdük. Qarşımızda olan yollar heç cür qısalmaq bilmirdi. Lakin heç birimiz yorulmur və xoş hisslərlə səfərimiz barədə düşünürdük. Həm Batabatın görəcəyimiz yeni halı gözümün önündə canlanır, həm də bir tərəfdən Ələddin əmi ilə atam tələbəlik illəri ilə bağlı xoş xatirələri vərəqləyirdilər. Bunların hamısı məndə sevinc duyğuları oyadırdı. Yollar uzanıb getdikcə uzanıb gedən sevincimin və azalıb gedən yorğunluğumun fərqi varırdım. vətənimizin dilbər guşələrindən olan Babək rayonunun və Şahbuz rayonunun bir sıra kəndlərindən keçdik. Şəhərdən ayrıldığımız vaxt göz işlədikcə uzanan və insanın xoş hisslərinə xoş hisslər qatan Allahımın bir möcüzəsində də şahid oldum. Uzun yollarda bizi dağlar, dərələr və bütün dərə boyu uzanıb gedən güllər, çiçəklər, lalələr müşayiət edirdi. Onlar nənələrimizin toxuduğu xalçalar kimi göz oxşayırdı. Gözümüzün önündə bir gözəllik abidəsi kimi dikələn sarı və bənövşəyi güllər, xüsusilə də insanın könlünü açan lalələr gözümü qamaşdırırdı. Bu gözəl və möcüzəvi mənzərənin həm seyrinə durmuş, həm də sehrinə qapılmışdım. Bir anlıq özümü itirməkdən güclə xilas oldum. Naxçıvan məni gözəl təbiəti ilə də özünə cəlb etmişdi. Bunun bir daha fərqi vardı.

Şahbuz səfər etdiyimiz zaman “Axırıncı aşırım” filmində göstərilən o məşhur dağların əhatəsində olduq. Bu anı ölümsüzləşdirmək üçün o dağların önündə özüm və ailə üzvlərimlə çoxlu xatirə fotosəkləri çəkirdik. Təbii ki, lalə və güllərin əhatəsində də xatirə fotosəkləri çəkdirməmiş qalmadıq. İyun ayının axırlarında həmin yerdə lalənin açması olduqca maraqlı idi.

(Davamı 13-cü səhifədə)

“MÖHTƏŞƏM ZƏFƏRİN NİŞANƏSİ” ULU NAXÇIVANIMDA

(Əvvəli 12-ci səhifədə)

Batabata az qalmış Zorbulağın önündə dayandıq. Elə o zaman gü-norta vaxtı kostyumla insanlara sanki əzab kimi gələn Günəş şüalarıyla uzaqdan-yaxından əlaqəsi olmayan şiddətli soyuğun fərqi vardı. Allahım bir möcüzəsini də o zaman göstərdi. Həmin vaxt yayın gəlməsindən sadəcə 2 gün keçirdi. Bulağın suyuna əlimi vurduğumda suyun sanki əlimin, xüsusilə də barmaqlarımın daxilindən süzülərək keçdiyini bir anlıq hiss etdim. Bir müddət sanki donacaq kimi oldum. O zaman təcili bir şəkildə avtomatına geri qayıtdıq. Havanın temperaturunu öyrəndim və gözlərimə inana bilmədim. Şahbuzda, Batabat yaxınlığında axşam vaxtı temperatur +10-u göstərirdi! Soyuq bir anlıq o qədər dözülməz oldu ki, isti olmasa lazım olan bir yay günü avtomatında isidicini açdıq və axıra qədər də söndürmədik. Hava nə qədər soyuq olursa olsun, Şahbuz möcüzələri ilə məni hərtərəfli valeh etmişdi.

Son olaraq məşhur Batabat gölündə və Üzən Adadadayandıq. Buralarda xatirə fotosəkləri çəkirdik. Batabat yaxınlığında yağışlı havada yeməxananın örtülü, soba yanan otaqlarından birində Ələddin əmi bizi Naxçıvan mətbəxinə aid olan təamlardan ibarət-şəm yeməyinə qonaq etdi. Sonra biz yenidən Naxçıvan şəhərindəki qonaq evinə qayıtdıq və Bakıya qayıtmaq üçün hazırlıqlara başladığımızda.

Batabata olan bu səfərimin hər anı mənim üçün unudulmaz və qiymətli idi, həmişə də elə olaraq xatirimdə qalacaqdır. Bu səfəri təşkil etdiyinə və dəyərli vaxtını bizə sərf etdiyinə görə Ələddin əmiyə dərin minnətdarlığımı bildirirəm.

Qonaq evində bir qədər dincəldikdən sonra gecə saatlarında oradan ayrıldıq. Naxçıvan Hava Limanına daxil olduq. Uçuş reysimiz gecə saat 2-də olacaqdı. Lakin əlverişsiz hava şəraiti səbəbindən yenə də səhərə kimi gözləməli olduq. Bu işin bir qədər də mənim xeyrimə olduğunun fərqi vardı. Çünki Naxçıvandan ayrılmaq istəmirdim və Hava Limanında gözlədiyim, ləngidiyim hər vaxt mənim Naxçıvandan çıxmadığım anlamına gəlirdi. Lakin hər şeyin bir vaxtı var. Bu səfərimin də vaxtının bura qədər olduğunu düşündüm. Səhər saat 8-də bizim uçağımız reys bərpa olundu və mən 5 il bundan əvvəl duyduğum o xoş hisslərdən də xoş, dəyərli və unudulmaz duyğularla Naxçıvandan ayrıldım.

Naxçıvana olan birinci səfərim mənim üçün nə qədər əzizdirsə, ikinci səfərim onun qədər əziz və qiymətlidir. Çünki bir şeirimdə də qeyd etdiyim kimi Naxçıvana hər ziyarətim, hər vaxt ziyarətim mənim üçün xoşdur. Təbii ki, ömrümün Naxçıvanda keçirdiyim ən unudulmaz anlarına görə təşəkkür etməli olduğum insanlar var. Bu səfərdə və bu tədbirdə əməyi keçən hər kəsə sonsuz minnətdarlığımı bildirirəm. Son olaraq kitab təqdimatında etdiyim çıxışı diqqətinizə çatdırmazdan əvvəl demək istəyirəm ki, mən ulu Naxçıvanımla və ulu Naxçıvanım da daxil olmaqla vətənimlə, vətənimin dəyərli, böyük ziyalılarını ilə həmişə fəxr etmişəm, edirəm və edəcəyəm! Allah dövlətimizi və millətimizi qorusun! Amin!

Tədbirdəki çıxışımı siz dəyərli oxucularımın diqqətinə çatdırıram:

“Hörmətli tədbir iştirakçıları və mənim üçün əzizdən əziz, doğmadan doğma, vətənimizin heç bir guşəsindən ayırmadığım ulu Naxçıvanımı,

onun dəyərli sakinlərini ürəkdən salamlayıram. Hazırda bu gözəl diyarda, əziz məkanda kitabımın təqdimatının keçirilməsinin verdiyi ifadə edilməyəcək dərəcədə olan sevinc və qürur hissi içərisindəyəm. Bu unudulmaz hadisəni mənə yaşatdığına görə Allahıma şükürlər edir, səbəbkarlara təşəkkürümü bildirirəm. 5 ildən sonra Naxçıvanım indi də həyatımda unudulmaz anlar yaşadır və deyə bilərəm ki, Naxçıvanım mənim üçün unudulmazdır.

Tarixən Naxçıvanımızı bizdən ayırmaqda türk dünyasının, Turanın bir-biri ilə əlaqəsini kəsməyə çalışsalar da xainlərin bu istəkləri ürəklərimdə qalacaq. Ulu Ö-

dərimizin davamçısı Ali Baş Komandanımızın uzaqgörən xarici siyasəti sayəsində növbəti dəfə, inşaAllah, mən özüm avtomobili idarə etməklə işğaldan azad edilmiş, şəhid qanı ilə müqəddəsleşmiş azad torpaqlarımızdan keçməklə qədim Şərqi qapısı, Böyük İpək yolunun açarı olan Ulu Naxçıvanımızı ziyarətə gələcəyəm. Mən buna özüm kimi inanıram. Çünki bizim qalib millətimiz və qalib ölkə başçımız var. Elə bu inamımız üçün də millətimizə və hörmətli dövlət başçımıza eşq olsun.

Hörmətli tədbir iştirakçıları! Vətən müharibəsində qazandığımız parlaq qələbəyə və bu qələbə uğrunda canını fəda etmiş şəhidlərimizə həsr etdiyim, sayca 5-ci olan “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı kitabım haqqında sizlərə məlumat vermək istəyirəm. Bu kitab 708 səhifədən ibarətdir. Kitabda vətən oğullarının qısa, lakin olduqca mənalı və qürurverici həyat və döyüş yollarından bəhs edən publisistik məqalələrim, düşmən tapdağından azad edilmiş şəhər, qəsəbə və kəndlərimizə, şanlı ordumuza, türkçülüyə, şəhidlərimizə həsr etdiyim şeirlərim, anım tədbirlərində çıxışlarım, eləcə də 1992-2020-ci illərdə vətən uğrunda canlarını fəda etmiş qəhrəman Azərbaycan oğulları haqqında hazırladığım Vikipediya səhifələri yer almışdır. Belə ki, ümumilikdə, 76 şəhid, 2 qazi və 2 müharibə iştirakçısı haqqında məqalələrim və şeirlərim, azad

edilmiş ərazilərimiz və vətənpərvərlik mövzusunda 40-dək şeirim və şəhidlərimiz haqqında hazırladığım 365 Vikipediya səhifəsi kitabda yer almışdır. Həmçinin kitabda ulu Naxçıvanımızda dünyaya göz açmış 18 nəfər vətən fədaisi-şehidi haqqında məlumatla tanış ola bilərsiniz. “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı kitabımın nüsxələri və elektron variantı hazırda Azərbaycan Milli Kitabxanasında, Prezident Kitabxanasında, Lənkəran Mərkəzi Kitabxanasında, Firudin bəy Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasında və Mərkəzi Elmi Kitabxanada yer almaqdadır. Eyni zamanda bu möhtəşəm tədbirdən əvvəl haqlarında kitabda yer verdiyim, cənub regionundan olan şəhidlərimizin ailə üzvlərinin iştirakı ilə Lənkəran Mərkəzi Kitabxanasında, Bakı və Bakı ətrafından olan şəhidlərimizin ailələrinin iştirakı ilə Bakı şəhərində Firudin bəy Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasında, Bakı şəhəri Səbail rayon Mühəribə Veteranları Birliyində, şimal-qərb regionundan olan şəhidlərimizin yaxınlarının iştirakı ilə Şəki şəhəri Heydər Əliyev Mərkəzində, Mədəniyyət nazirliyinin və Xocavənd RİH-nin təşəbbüsü ilə Xocavənd mədəniyyət evində bu kitabımın təqdimatı keçirilmişdir. Bu təqdimatların keçirilməsində mənim məqsədim özümü və ya kitabımı tanıtmaqdan ibarət deyil. Burada mənim məqsədim 200 ildən çox bir zaman ərzində müxtəlif yollarla bədxah qonşula-

de qədər böyük bir stimül, fərəh və iftixardır. Çıxışımın əvvəlində qeyd etdiyim kimi 5 il bundan əvvəl mən Naxçıvana ilk səfərimi etmişdim. O gözəl xatirələrin təsirindən hələ də çıxmamışam. Naxçıvanıma olan gözəl səfərin təəssüratlarından bəhs etdiyim sayca 3-cü olan kitabım “Ulu Naxçıvanım” adlanır və 2020-ci ildə çap olunmuşdur. Həmin kitabın təqdimatı isə pandemiya ilə əlaqədar olaraq Lider TV-nin “Çıxış yolu” verilişi vasitəsi ilə keçirilmişdi. Həmin verilişdə hörmətli elm xadimləri, alimlərimiz, o cümlədən Naxçıvandan olan akademik hörmətli İsmayıl Hacıyev, şair-publisist Xanəli Kərimli kitab barədə öz qiymətli fikirlərini və rəylərini vi-

deo yazı vasitəsi ilə tamaşaçıların diqqətinə çatdırmışlar. Mən həmişə arzulaırdım ki, illər əvvəl gəzib-gördüyüm Naxçıvanıma nə vaxtsa, bir də qayıdım və bu diyara əliboş gəlməyim, Naxçıvanımızın görüşünə “Ulu Naxçıvanım” kitabım ilə gəlim. Bu nəinki mənə nəsib oldu, həmçinin Naxçıvanımızın elm ocağı olan Naxçıvan Dövlət Universitetində “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” kitabımın təqdimatının keçirilməsini görmək də mənim qismətimə yazıldı. Mən bu günləri həyatımın ən gözəl günləri və xoş xatirələrindən biri kimi yaddaşıma yazacağam.

Hörmətli tədbir iştirakçıları! Naxçıvana gəlmək və burada kitabımın təqdimatını keçirmək arzumu reallaşdıran və bu işdə xüsusi diqqət göstərən Azərbaycan Prezidentinin Naxçıvanda xüsusi nümayəndəliyinin rəhbəri cənab Fuad Nəcəfliyə, onun rəhbərlik etdiyi kollektivə, Naxçıvan Dövlət Universitetinin rəhbərliyinə, müəllim-tələbə kollektivinə, prorektor Arzu müəllimə, eyni zamanda bu tədbirin keçirilməsində böyük əməyi, zəhməti olan hər kəsə dərin minnətdarlığımı bildirirəm. Həmişə olduğu kimi bu dəfə də demək istəyirəm ki, bu, ilk deyil və son da olmayacaq. Hamımız axırıncı nəfəsimizə kimi şəhidlərimiz üçün çalışacaq, yazıb-yaradacaq, onların işıqlı xatirələrini göz bəbəyimizdən də əziz tutaraq, qəlbində daim yaşadacağıq! Mənim ən ali, ən ülvi vəzifəm şəhidlərimizin tanınması yolunda yorulmadan çalışmaqdır. İnşaAllah, Uca yaradanın mənə verdiyi gücü-qüvvəni yorulmaq bilmədən bu yolda sevə-sevə sərf edəcəyəm. Dövlətimizə, xalqımıza, millətimizə eşq olsun. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin!

09.07.2023

Sevindik NƏSİBOĞLU,
10-cu sinif şagirdi,
şair-publisist,